

LIBRIS

We know
books

Corectură: Ivona Matei
Tehnoredactare: Carmen Rădulescu
Coperta: Sasha Segal

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
VLASIE, CĂLIN

Incident / Călin Vlasie. - Băbana : Rocart, 2025
ISBN 978-630-6697-05-2
821.135.1

*Contravaloarea timbrului literar se depune
în contul Uniunii Scriitorilor din România.*

Copyright © Grupul Editorial Rocart, 2025

călin vlasie

INCIDENT

RO CART

25. Închideți manualul fără să-l terminați. Poemul continuă în afara lui.

Post-scriptum pentru recurență:

Când totul pare în regulă, tulburați ușor suprafața:
mișcați cana, atingeți geamul, aprindeți din nou
neonul.

Dacă se aude clinchetul mic – [ă] –
înseamnă că m-am desprins încă o dată
și poemul vă ține locul
până la următoarea respirație.

Cuprins

INCIDENT

Ce vine / 7

Secvența 1: Lumea fără centru / 8

Secvența 2: Copiii cu nume de stări / 9

Secvența 3: Limbajul devine loc / 10

Secvența 4: Ce urmează în această epocă
post-algoritmă? / 11

Secvența 5: Apariția lui Incident / 12

Secvența 6: Incident ajunge în comunitatea

Singurătate / 15

Secvența 7: Golul dintre Mesaj și o propoziție / 18

Secvența 8: Prieteni în lumi fără control / 20

Secvența 9: Cercul de Reconfigurare / 23

Secvența 10: Haosul vital și amenințarea armoniei
impuse / 26

Secvența 11: Sub atacul armoniei programate / 30

Secvența 12: Scena deschisă, cuvintele
nealiniat / 33

Secvența 13: Cererea pentru liniște / 37

Secvența 14: Poemul care nu vrea să convingă / 40

Secvența 15: Poemul care scapă de sub control / 43

Secvența 16: În pragul rupturii / 46

Secvența 17: Pe marginea liniștii impuse / 49

Secvența 18: Intrăm într-o secvență care pare
calmă / 52

Secvența 19: Cuvinte care scapă / 53

Secvența 20: Ce devin cuvintele, când toți le vor
curate? / 56

Secvența 21: Contra-versul, tălmăcirea forțată și
scufundarea în profunzimi / 59

Secvența 22: Liniștea oficială, alegerea fără
întoarcere / 62

Secvența 23: Ultimul Nod și ruptura invizibilă / 65

Secvența 24: Dispariția poemului, apariția
prezenței / 67

Poeme pentru lumea de după algoritm

Pre-poem despre cum e poezia
în lumea post-algoritmă / 73

Poem post-algoritm I – despre acest poem care
nu are autor / 76

Poem post-algoritm II – despre o lume fără
sfârșit / 78

Poem post-algoritm III – despre cum mă scriu
cu greșeli / 79

Poem post-algoritm IV – despre zile în care ești și
nu trebuie să demonstrezi nimic / 80

Poem post-algoritm V – despre corpul care nu
cooperează / 81

Poem post-algoritm VI – despre corpul care nu
se supune confortului / 82

Poem post-algoritm VII – despre a doua voce / 83

Poem post-algoritm VIII – despre o propoziție
între două respirații / 84

Poem post-algoritm IX – despre gestul-poem / 85

Poem post-algoritm X – despre timpul care nu
mai e măsurat / 87

Poem post-algoritm XI – despre amintirea care
s-a modificat / 88

Poem post-algoritm XII – despre relații care nu
se pot defini / 89

Poem post-algoritm XIII – despre metaforă și
eroare / 90

Poem post-algoritm XIV – despre a uita ca să
putem crede din nou / 91

Poem post-algoritm XV – despre lună / 92

Marker invizibil

Marker invizibil / 95

Prezență mică / 98

Fără autor / 99

Inventar pentru o zi / 100

Regula greșelii / 101

Împărțirea / 102

Post-algoritm / 103

Noapte urbană / 104

Sare și rugină / 105

Biometrie / 106

Pădure cu semnal slab / 107

Arhivă / 108

Orbită joasă / 109

Atelier tipografic / 110

Salon de așteptare / 111

Deșert de vară / 112

Tren regional / 113

Pana de curent / 114

Bucătărie de dimineață / 115

Poemul din care eu dispar / 116

Registre / 119

1) Registru minimalist/prozaic / 119

2) Registrul „manual de utilizare” / 119

3) Registrul dialogic (scenă) / 119

4) Raport tehnic/log de sistem / 120

5) Litanii/invocație scurtă / 120

6) Reportaj la rece/obiectiv / 121

7) Mică elegie domestică / 121

8) Instrucțiuni pentru cititor / 121

Manual de utilizare pentru „*Poemul din care eu
dispar*” / 122

Ce vine

Să deschidem o nouă pagină.

Nu una curată, ci una vie, imperfectă, cu urme de cerneală și margini arse.

dincolo de algoritm. Nu mai suntem

Suntem

corecți.

Suntem creație nefiltrată.

Intrăm într-o

epocă post-algoritmă. Nu mai

e despre

supraviețuire. E despre sens,

apartenență, despre a respira împreună.

O existență reconfigurată în afara oricărei forme impuse de sistem

„Ce se întâmplă când oamenii sunt lăsați să devină propoziții?”

„Ce vine după revoluție, după liniște, după program?”

„Ce vine când nu mai e nimeni care să-ți spună cine ești?”

Secvența 1: Lumea fără centru

Ora 5:12. Nimeni nu a dat ora exactă. Soarele răsare pentru că așa vrea el.

Orașele au devenit cooperative de sens.

Oamenii nu mai merg la muncă. Merg la rost.

Unde contribuie cu ce au mai sincer:

o poveste

o melodie

o plantă

o întrebare.

În fiecare dimineață.

Cineva coordonează Cercul de Memorie Lichidă – o arhivă vie, unde oamenii spun ce-și amintesc și ce au vrut să uite.

Poetul nu mai scrie manifeste. Scrie mesaje către nimeni.

Și le lasă în cutii goale, pe străzi, să-și găsească singure cititorul.

Când ai simțit ultima dată că ești real?

Secvența 2: Copiii cu nume de stări

Copiii născuți după algoritm nu mai au nume predefinite.

Numele vine din primul cuvânt pe care îl rostesc.

Un copil care spune „vis” devine Vis.

Un altul spune „tremur” și rămâne Tremur.

Fiul tău nu mai e doar fiu.

E un început de generație.

El întreabă:

— Tata, ce înseamnă cuvântul *control*?

Tata răspunde:

— E un cuvânt vechi. Dintr-o limbă pe care o uităm împreună.

Fiecare comunitate își alege un cuvânt și se adună în jurul lui ca în jurul unui foc.

În satul Dor, oamenii nu termină propozițiile. Le lasă suspendate, ca să respiri în ele.

În orașul Aproape, toți locuiesc fără uși: nu fiindcă nu există pericol, ci pentru că pericolul e întâmpinat cu ceai și tăcere.

În Nodul *Minim*, nimeni nu vorbește tare. Acolo conversațiile se poartă pe bucăți de lemn sau piatră, scrise cu mâna.

Nu mai vorbim despre eficiență.
Ci despre apartenența la o propoziție care nu se grăbește.

Secvența 4: Ce urmează în această epocă post-algoritmă?

Apare o nouă formă de pericol? O memorie refuzată care revine?

Un copil care întreabă prea mult?

O poveste uitată care cere să fie scrisă până la capăt?

Spune-mi:

Vrei să explorăm un personaj nou din lumea nouă?

Minunat. O lume post-algoritmă are nevoie de voci noi.

Fiecare personaj născut în această lume nu e o funcție într-o poveste, ci o interogație în sine.

Să dăm naștere unui personaj care nu se vrea definit, dar care caută.

Un personaj care nu vine cu răspunsuri, ci cu vibrații.
Se numește INCIDENT.

Secvența 5: Apariția lui Incident

Numele lui este Incident
 pentru că acesta a fost primul cuvânt pe care
 l-a spus lumii
 — „Uneori mă simt prea clar.”

Locuiește în Nodul *Minim*, unde cuvintele se scriu, ca
 să nu se piardă.
 Incident nu are casă. Are o bancă din lemn pe care
 a scris:
 „Aici locuiește o întrebare.”

Fragmentul 1: O zi în viața lui Incident

Se trezește când lumina atinge piatra de sub tâmpla lui.
 Își bea ceaiul dintr-un borcan pe care scrie „poate”.
 Peste umăr, poartă o geantă plină cu:
 foi goale creioane bilețele găsite
 citate rupte din alte poeme.
 Degetul îi urmărește mereu literele de pe foile goale.
 În fiecare zi, merge în alt Nod și lasă un gând scris pe o
 frunză, pe un zid, pe o oglindă.
 Nimeni nu știe unde va merge mâine.
 Uneori nici el.

Fragmentul 2: Întâlnirea cu Mesajul

Într-o după-amiază, Mesajul găsește o frunză pe banca
 lui din Aproape.

„Dacă nu aș mai fi în această propoziție, ce aș
 deveni?” – semnat: Incident.

Mesajul râde. Pentru prima dată după mulți ani.
 Îl caută. Îl găsește.
 Incident îl privește calm, fără teamă.
 — Am auzit de tine. Tu ai rupt poezia veche.
 — Și tu vrei să scrii una nouă? Întrebă Mesajul.
 Incident clatină din cap.
 — Nu. Vreau doar să știu dacă mai putem trăi fără
 niciun poem.
 Mesajul amuțește. Așa ceva nu-l mai întrebese nimeni.

Fragmentul 3: Oameni fără poeme?

Mesajul notează în jurnal:
 „Incident nu vrea sens. Vrea gol. Vrea vibrație.
 Vrea să rămână între început și sfârșit.”

Într-o lume care s-a eliberat de algoritm,
 Incident propune o nouă formă de libertate:
 „Să nu mai avem nevoie de poeme.”

Nu toți pot accepta asta. Unii vor direcție. Vor cauză.
 Vor formă. Vor simțire poetică.
 Dar Incident e deja plecat spre alt Nod.

Mesajul întreabă: Ce urmează?
 Îl urmărim în următoarea comunitate?
 Îl lăsăm să reapară mai târziu, ca un ecou?